

[Formanden.]

Jeg skal efterkomme et fremsat Ønske om, at vi nu gaar til Punkt 5 paa Dagsordenen:

Første Behandling af Forslag til Lov om midlertidig Ændring af og Tillæg til Lov af 15. Maj 1875 om Tilsyn med fremmede og rejsende m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 537).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Justitsministeren (Zahle): Jeg skal have den Ære at anbefale til det høje Ting dette Lovforslag, saaledes som det er vedtaget i det høje Folketing ved tredje Behandling, efter at der ved anden Behandling var stillet enkelte Ændringsforslag af alle Partier i Forening.

Hovedbestemmelsen gaar ud paa, at Udlændinge, som ankommer her til Landet, ikke uden særlig Tilladelse maa tage Arbejde, Stilling eller anden Beskæftigelse eller opholde sig her i Landet ud over et Tidsrum af 6 Maaneder. Det er en Bestemmelse, som det var meget ønskeligt at komme bort fra, og for at lægge god Villie for Dagen i saa Henseende er det ogsaa foreslaaet og af Folketinget vedtaget, at Justitsministeren bemyndiges til at træffe Aftale med fremmede Regeringer om gensidige Lempelser i Reglerne om Arbejdstilladelse, for saa vidt angaar Statsborgere i en af de kontraherende Stater, der i Uddannelsesøjemed agter at tage Arbejde i den anden Stat, saa der kan blive Adgang til, at unge danske Haandværkere kan komme til at rejse i Udlandet for at søge videre Uddannelse i deres Fag, mod at det tilsvarende Antal Udlændinge faar Lov til i samme Øjemed at komme her ind i Landet.

Det foreslaas i § 8, at den Arbejdsgiver, som tager en udenlandsk Arbejder ind i sin Virksomhed for at beskæftige ham, uden at han har den i den forrige Paragraf nævnte Tilladelse, ifalder Straf. Hertil er der paa Foranledning af alle Medlemmer af Folketingets Udvalg føjet den Bestemmelse, at simpel Uagtsomhed ikke straffes. Jeg kan godt anbefale denne Bestemmelse til det høje Landstings Velvillie. En saadan simpel Uagtsomhed vil ikke komme til at spille nogen Rolle. Paaser ikke andre det, vil Arbejderne sikkert paase med stor Iver og Interesse, at ingen Udlænding kommer ind og tager Arbejde her i Landet, medmindre han har lovlige Tilladelse dertil. Den

store Arbejdsløshed, vi stadig lider under, er jo den naturlige Aarsag til en saadan Optræden fra Arbejdernes Side.

Endelig skal jeg nævne Lovforslagets § 9, der bestemmer, at „den, som for Vederlag yder nogen Nattelogi“ — og i Folketinget er der føjet til: „eller den offentlige Institution, som uden Vederlag huser ubekendte eller omvandrede Personer“ — „er pligtig at afæske disse Oplysninger om deres fulde Navn, Fødselsaar og -dag, Fødested, Stilling og sidste Opholdssted samt“ — ligeledes efter Folketingets Vedtagelse — „faste Bopæl. De modtagne Oplysninger stilles til Politiets Raadighed.“ Det vil sige, at fra Landet sendes Oplysningerne naturligvis pr. Post til Politiet i Byen, men det er fastslaaet ved Forhandlingerne i Folketinget, at det kan forstaas saaledes, at ogsaa en Hotelvært i Byen skal have Lov til at sende Politiet disse Meddelelser pr. Post, dog at Politiet betaler Porto, da vedkommende jo blot skal stille disse Oplysninger til Raadighed.

Endelig skal jeg tilføje, at under Forhandlingerne i det høje Folketing har der været Anledning for mig til at oplyse, at der af Justitsministeriet var foretaget indledende Skridt til at faa en Forhandling i Gang med Sverige med det Formaal for Øje at genoprette Pasfriheden som før Krigen paa begge Sider af Øresund.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling i det høje Ting.

Rytter: Dette Lovforslag hører jo til dem, vi gentagne Gange har haft for her i Rigsdagen, idet Lovene gennemgaaende kun er givet for 2 Aar ad Gangen. Siden Krigen er Loven undergaaet gennemgribende Forandringer. Lige efter Krigen var Forholdet det, at man førte al Kontrol ved Grænsen. Kontrollen laa i Pas og Visum. Derfor var der ingen Grund til indenlandsk Kontrol. Man kunde nemlig, naar man skulde give Indrejsetilladelse eller Visum, undersøge, om vedkommende Person, som skulde ind i Landet, kom paa Besøg eller kom for at tage Arbejde, og hvis han kom for at tage Arbejde, kunde man enten give eller nægte Tilladelse. Derfor blev der ikke Tale om nogen Anmeldelse fra Arbejdsgivernes Side, for det laa i Tilladelsen fra Ministeriet, at man vidste, at vedkommende kom her ind i Landet. Som Følge af, at Kontrollen blev ført ved Grænsen, behøvede vi heller ikke at paalægge danske Borgere, som rejser rundt her i Landet, nogen Forpligtelse til